

præsentere Folketingets partier for et forslag sidst på foråret.

Kim Andersen (V):

Er kulturministeren enig i Kulturinstituttets synspunkt, at der bør oprettes et policy-organ, hvor de forskellige interessenter har sæde og kan være med til at planlægge kommende fremstød, og er ministeren indstillet på at medvirke til oprettelsen af et sådant organ? Og i forlængelse heraf: Er ministeren interesseret i og indstillet på at involvere Udenrigsministeriet, således at kulturfremmeindsatsen i udlandet også ses i relation til en generel eksportfremmeindsats?

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen):

Med hensyn til det sidste mener jeg selvfølgelig også, at vores kulturudveksling og vores kultursamarbejde med udlandet kan bidrage til at fremme dansk eksport, men det kan aldrig blive hovedformålet. Jeg mener, at hovedformålet med vores kulturudveksling må være at sikre en udvikling i det danske kunst- og kulturliv, dvs. bidrage til at højne kvaliteten af dansk kunst- og kulturliv, ud fra den betragtning, at den eneste måde, man bliver bedre og dygtigere på, er ved at blive målt med internationale alen, og derfor skal vi ud.

Vi har lige været i Hamborg og åbnet det store kulturfremstød dér, hvor masser af danske kunstnere og grupper inden for kulturlivet får mulighed for at vise det ypperste, de kan, og præsentere det for et kritisk internationalt publikum. Forhåbentlig kommer de hjem berigede og med en større indsigt i, hvad de rent faktisk formår, og hvad det er, dansk kunst- og kulturliv har at bidrage med i forhold til den internationale kulturverden.

Med hensyn til, hvordan vi organiserer det internationale kultursamarbejde i fremtiden, vil jeg meget gerne have mulighed for at vende tilbage, for vi har efterhånden gennem de sidste 10-15 år prøvet forskellige modeller, og ingen har været særlig succesfulde. Det er klart, at det, der først og fremmest er behov for, er en bedre koordination, også mellem de enkelte ministerier, men samtidig må man også vide, at kunst- og kulturlivet er meget egenrådigt og meget kaotisk, og at der somme tider er behov for en meget stor spontanitet, for at kulturen virkelig blomstrer.

Kim Andersen (V):

Vi så i efteråret kulturfremstødet »The Danish Wave« i New York, og nu ser vi kulturfremstødet »Danmark til Hamborg«, og det tegner indtil videre til at være succeshistorier, men det har ikke altid været sådan. Er ministeren fremmed over for anbefalingen i høringsvaret om at oprette et sådant policy-organ, og er ministeren indstillet på også at inddrage Udenrigsministeriet i det videre arbejde omkring international kulturudveksling fra dansk side?

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen):

Udenrigsministeriet og Kulturministeriet er allerede inde i et meget godt samarbejde om kulturfremstød i udlandet, og man må også sige, at det var et samarbejde mellem Kulturministeriet og Udenrigsministeriet, der dannede baggrund for The Danish Wave i New York, i og med at det var Generalkonsulatet i New York i samarbejde med flere af Kulturministeriets institutioner, der stod for arbejdet. Så det vil sige, at vi faktisk har en tradition at bygge på. Jeg er enig i, at den tradition skal understøttes endnu mere, og at samarbejdet mellem Kulturministeriet og Udenrigsministeriet skal styrkes.

Jeg vil ikke i dag stå og tage stilling til konkrete forslag om, hvordan policy-formuleringerne skal foregå i fremtiden. Det afgørende er selvfølgelig, at man sætter sig ned og finder ud af, hvad det er, man vil med det danske kulturudvekslingssamarbejde. Hvad skal formålet være? Hvad er det for indsatsområder, der skal vælges? Og dernæst: Hvem er det, der skal have ansvaret for de enkelte initiativer?

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 44

Charlotte Antonsen (V):

Jeg vil gerne spørge ministeren lidt om ytringsfrihed.

Mener ministeren, at det er i overensstemmelse med de grundlæggende danske principper om ytringsfrihed, hvis man bliver dømt på grundlag af nogle ytringer? Jeg ser selvfølgelig bort fra det, der ifølge straffeloven er ulovligt og strafbart, nemlig det med ærekrænkende udtalelser og den slags.

Når jeg spørger ministeren, er det jo, fordi der er en sag, der i disse dage optager os alle meget, og det er Jörg Haider i Østrig og hans